

KARANTÉNA

Som maturantka a karanténa ma dosť zasiahla, a to vo viacerých smeroch. Čo sa týka školy, bolo najhoršie zo začiatku to, že sme ako maturanti nevedeli, čo bude.

Nevedeli sme termíny, nevedeli sme či sa máme pripravovať alebo nie. Všetko, čo sme chceli, bolo získať normálne maturitu. No to sa nám nespĺnilo. Nevedeli sme, či vôbec budeme maturovať alebo dokonca či vôbec pôjdeme do školy. Niektorí z nás sa na skúšku dospelosti tešili a iní sa zas z tejto situácie tešia. Ja som sa osobne zo začiatku tejto krízy pripravovala na písomnú časť maturity, ktorá sa nám nakoniec zrušila. Boli sme z toho samozrejme všetci šťastní, že sme sa z toho takto ľahko dostali. Len škoda všetkej tej práce a námahy, ktorú sme my a naše pani profesorky vynaložili do tejto prípravy. Informácie sa zo dňa na deň menia. Ani odborníci nám nevedia povedať, čo bude nasledovať. Nevieme dokonca stopercentne, či budú ústne maturity. A tak nás študentov veľmi neláka učiť sa. Ťažko hľadáme motiváciu na učenie v našich

domovoch. Nemôžeme sa stretávať s kamarátmi, chodiť von a vlastne žiť náš bežný študentský život. Neostáva nám nič iné, iba tráviť čas so svojimi rodinami. A verte, že to pre nás „nástročných“ vie byť niekedy poriadna fuška. Ale vieme, že bežný život chýba všetkým, aj našim rodičom a dokonca aj starším aj deťom. Musím priznať, že prvé dva týždne bez školy boli super. Také ďalšie prázdniny, dostali sme síce viac úloh ako za celé 4 roky štúdia, ale dalo sa to zvládnuť. Ale teraz už nám chýba škola. A áno, bolo to pre nás veľmi ťažké priznať si to. My štvrtáci sme chceli z nej vypadnúť čo najskôr, ale teraz nechceme prijať fakt, že už možno do nej nevychádzame ako študenti. Chýbajú nám naši spolužiaci. Chceme, aby sa táto kríza čo najskôr skončila, aby sme sa mohli v pokoji pripraviť na maturity a spokojne zmaturovať. Ale všetci sa tešíme na moment, kedy toto všetko skončí. V hlave máme smutné myšlienky, ako napríklad

že nebudeme chodiť po meste s tablom, zbierať peniaze, lúčiť sa a atď. Deň za dňom rýchlo plynie a stále nevieme, na čom sme. Počúvame samé zlé správy a cítime sa ako v zlom sne. Bude kríza a kopec ďalších problémov, ktorým ešte veľmi dobre nerozumíme, teda ešte nevieme, čo nás to vlastne čaká. Tešíme sa už do práce a na vysoké školy. S vysokými školami sa nám to tiež pekne skomplikovalo. Termíny prijímacích skúšok sú nejasné a teda len čakáme stále na nové správy. Veríme, že všetko dobre dopadne, že to už nikdy nebudeme musieť zažiť. Nechceme už zažiť hlavne to robenie úloh. Nie je nič horšie vraj ako samoštúdium. Nie je to pre každého. Ale verím, že to všetci spolu zvládneme, že sa spolu v škole ešte stretneme, aby nám škola neostala len v spomienkach. Maturity sa majú konať dva týždne od spustenia škôl, neostáva nám momentálne nič iné, len čakať. Čakať na lepšie zajtrajšky.

ANIČKA

» OČAMI MATURANTKY